

Interviewrapport: Wijkbewoner

Project: *Sustainability @ Home – Voedselverspilling op wijkniveau*

Onderzoeker: Victor Raes, student Industrieel Ontwerpen – UGent

Datum: oktober 2025

Locatie: Asse, Vlaams Brabant

Deelnemer: “Leo” – bewoner van gemeente Asse

Duur: ±30 minuten

Onderzoeksdoel en motivatie

Dit interview maakt deel uit van een onderzoek naar hoe buurtbewoners omgaan met voedseloverschotten thuis, en welke behoeften of drempels ze ervaren bij het delen van voedsel met de buurt.

Het doel is te begrijpen welke factoren vertrouwen, motivatie en gebruiksgemak beïnvloeden — als input voor het ontwerp van een duurzaam lokaal voedseldeelconcept.

De methode van een semigestructureerd interview werd gekozen om open en persoonlijke inzichten te verzamelen in de dagelijkse praktijk van bewoners.

Korte beschrijving van de methode

Het interview werd afgenummerd volgens het “*Interviewprotocol wijkbewoners*”, opgebouwd rond drie thema’s:

Thema 1: huidige gewoontes rond voedseloverschotten

Thema 2: reactie op het concept ‘voedselbox’ in de wijk

Thema 3: sociale en gemeenschapsaspecten

→ Volledig protocol beschikbaar in “[*Victor_Raes_InterviewProtocol_wijkbewoner \(2\).docx*](#)”

Beschrijving van de deelnemer

Leo woont samen met zijn vrouw in Asse. Ze zijn allebei niet zo goed te been, maar hebben veel vrienden en buren die eten komen brengen. Zo veel dat ze soms zelf eten te veel krijgen. Deze vriezen ze dan vaak in.

Wanneer ze zelf boodschappen gaan halen, krijgen ze soms producten niet volledig op, dan delen ze dit met de buurvrouw (bv. Halve Bloemkool)

Belangrijkste bevindingen

“We proberen zo duurzaam en milieubewust te leven, zonder dat het ons comfort te veel hindert.”

- Voedselpraktijk: zoveel mogelijk overschotten worden bewaard en later opgegeten, desoods ingevroren.
- Kennis van deelinitiatieven: veel doorgaafsystemen in de buurt met buren: tijdschriften, leesboeken, Af en toe eens iets van eten.
- Reactie op concept voedselbox: positief idee, vooral als er duidelijke regels en hygiëne zijn, mag niet te ver zijn -> drempel verlagen, geleidelijk aan groeien in vertrouwen
- Bezorgdheden: (“een te groot succes kan ook slecht zijn -> als alles meteen weg wordt gehaald, is er minder interesse”).
- Sociale kant: zou het initiatief vertrouwen + kan dienen om betere sociale band te creëren in de buurt

Analyse

1. Onzekerheid over voedselveiligheid is de grootste drempel.
2. Bekendheid en vertrouwen zijn cruciaal voor gebruiksbereidheid.
3. Duidelijke communicatie en helderheid wat in de box zit en wat niet.
4. Gemak bepaalt of bewoners effectief deelnemen (tijd, nabijheid, eenvoud).
 1. Kan ook negatief zijn als eten te snel weg gehaald wordt.

Implicaties voor het ontwerp

- Ontwerp moet overzichtelijk professioneel en hygiënisch aanvoelen.
- Visuele transparantie (labels, koelkast, netheid) verhoogt vertrouwen.
- Combineer ecologisch voordeel (minder verspilling) met sociaal nut (verbinding tussen buren).
- Start lokaal en kleinschalig, op deze manier groeit het vertrouwen mee met het initiatief.

Interpretatie:

Ze zijn zeker bereid om voedsel te delen met de buren, al lijkt het eerder op een box voor hulpmiddelen (een ei te weinig, zin in soep, ...) dan een echte box voor maaltijden. Toch geven ze aan dat ze maaltijden zouden ophalen, als ze weten van wie het is, wanneer ze geen zin hebben in koken. Het lijkt hun praktisch zeker mogelijk om dit te onderhouden, op een vlotte, hygiënische en professionele manier, en kan zowel ecologisch duurzaam als sociaal duurzaam behandeld worden.